

**Ma nägin uut maad... ja merd ei  
olnud enam.** Ilm 21:1

Kas oled näinud uut maad, mille Jumal lõi Jeesuse surma ja ülestõusmise läbi? Küll me seda oma maiste silmadega ei näe, ainult usu kaudu see on meile nähtav, aga see on tõsi ja Jumal ise näeb seda alati, Jeesuse surma pärast on meie maa Jumala silmis sootuks teistsugune.

Miks mainitakse eriliselt, et merd enam ei olnud? Piiblis on rahutu meri patuse inimkonna sümboliks. Js 57:20. Kui aga Jeesus oma surma läbi lõi rahu Jumala ja inimeste vahel, sai rahutu inimmeri Jumala silmis rahulikuks ja hüütakse seejärel „püha linn“ ja „taevalik Jeruusalemm“.

Jeesuse pärast ei ole maa enam patune vaid õige maa. Küll me kõik teeme jätkuvalt pattu, aga patud on meile Jumala poolt andeks antud. Ta näeb meid kõiki Jeesuses õigete ja pühadena, kuna kõigil on osadus Jeesuse päästetööst. Jeesus suri kogu patuse maailma eest, mitte usklike või vagade eest.

Jeesus suri ja tõusis surnuist üles meie esindajana. Kuna olime kõik Tema esindatud, tunnistas Jumal meid kõiki Tema sees õigeiks, kui ta Teda äratas märgiks, et patuvõlg oli makstud.

Nüüd on Jumala tahtmine, et me tunnistame end Jeesuses õigeiks, pühaks ja taevale kõlblikuks. Me peame nägema end ja kõiki teisi nagu Jumala silmadega, kes otsustab ja näeb õigesti. Kurat ja maailm ei saa meid süüdistustega maha lüüa, kuna me saame viidata Jeesuse ohvrile ja Jumala otsusele.

Nõnda on Jeesuse läbi Jumala loodud uus maa Jeesuse õiguses riietatud ja tal on Jumala soosing. Sellest tunnistas kogu evangeelium. Selles ongi meie ainus lootus meie igavese õndsuse puhul. Seepärast peame alati ja jätkuvalt pidama sellest tõest kinni. Nõnda tehes saame nautida uue taeva õndsust juba maa peal ja Jumal saab au, mis Talle kuulub.